

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' εξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθές παρασχόν εις την χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καί υπό του Οἰκουμένου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ως ἀνάγνωσμα ἀριστον καί χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ	
Ἑσωτερικοῦ :	Ἐξωτερικοῦ :
Ετησίᾳ δε. 8.—	Ἑτησίᾳ φρ. 10.—
Ἐξαμήνιος 4,50	Ἐξαμήνιος 5,50
Τριμηνίος 2,50	Τριμηνίος 3.—
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.	

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20
Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἐσωτερ. λ. 10.—Ἐξωτερ. λ. 15
Φύλλα προσημειωμένων ἐτών, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται ἕκαστον λικ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὅδος Ἐδουλάδου ἀρ. 33, παρὰ τὸ Βαρθολομαῖον

Περίοδος Β'.—Τόμος 21ος Ἐν Ἀθήναις, 30 Δεκεμβρίου 1914 Ἔτος 36ον.—Ἀριθ. 39

Ο ΛΟΥΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΜΑΡΟΚΟΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΣΥΜΒΕΣ CHANCES II
ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ' (Συνέχεια)

Ὁ Λουλού καὶ ὁ Τζούλης, κρυμμένοι εἰς τὸ ἐργαστήριον, ἐλιγώνοντο ἀπὸ τὰ γέλια, βλέποντες μὲ πόσῃ ἀδελφικότητι ὁ Σουλτάνος ἔρριπτε τὰς στρατὰς καὶ ἔκρατοῦσε τὴν βασιλείαν. Μετ' ὀλίγον, χονδρὸς καθὼς ἦτο, ἤρχισε νὰ ἀσπυαίνει. Προφανῶς, οὕτε τὸ τέχνισ δὲν τὸν διασκεδαζε.

— Βλέπεις τί γελῶσις ποὺ εἶνε σήμερα ἀθεὸς σου; ἐπιθύρουν ὁ Τζούλης.

— Ἀλήθεια, ὠμολόγησεν ὁ Λουλού· ἀλλὰ πάλι, μὴ φαίνεται ὅτι οὐκ ἐθύμωνεν, ἂν τὸν ἐπλησίαζε κανεὶς.

— Μὴ φοβάσαι... ὅτι διαλέξω τὴν κατάλληλην στιγμήν.

Ἡ παρτίδα ἐτελείωσεν. Τώρα ὁ Σουλτάνος ἦτο εὐθυμότερος. Ἐγγελοῦσε μὲ τοὺς φίλους του καὶ τοὺς εἶδε γραθεὶς καὶ γιακάδες. Αὐτοὶ δὲ τῷ ἀνταπέδιδαν τὰ ἴσα, μὲ τὴν μεγαλειότερην οἰκειότητα.

Κατόπιν ὁ Γερμανὸς ἐπῆγε καὶ ἔφερεν ἀπὸ τὸ περιπτερον ἓν στρατιωτικὸν κρᾶνος τῆς πατρίδος του καὶ τὸ ἐφόρεσεν εἰς τὸ κεφάλι τοῦ Σουλτάνου. Ἀμέσως ὁ Ἄγγλος ἐξηφανίσθη καὶ ἐπέστρεψε μ' ἓν κόκκινον ἀγγλικὸν ἀμπέγονον, τὸ ὅποιον ὁ Ἀδελὰκιζ ἐπροθυμοποιήθη νὰ φορέσῃ.

Μετὰ τὴν παραλίην αὐτὴν στολήν, ὁ ἄλλος ξένος, ὁ ὅποιος εἶχε μαζί του μίαν μηχανήν, ἐσωτογράφησε τὸν Σουλτάνον. Ἡ φωτογραφία αὕτη, ὡς τὸ εἶπωμεν ἐν παρενθέσει, ἔλαμε κατόπιν τὸν γύρον τοῦ κόσμου. Ἴσπειδὴ δὲ οἱ Μαροκίνοι θεωροῦν τὴν ἀναπαράστασιν τῆς ἀνθρωπίνης μορφῆς, εἴτε διὰ τῆς χειρὸς, εἴτε διὰ τοῦ σκαοῦ, ὡς κάτι ἀντιθηρηκευτι-

κόν, συνέστρεψε πολὺ εἰς τὴν ἐναντίον τοῦ Σουλτάνου ἐξέγερσιν καὶ εἰς τὰ κατόπιν διαδραματισθέντα.

Νέα ἀποτυχία.
Ἐν τούτοις ὁ Τζούλης, βλέπων τὸ ἀπορηγμένον αὐτὸ μασκαρεῦμα καὶ τὴν ἔκτακτον εὐθυμίαν ποὺ ἐπροξενούσεν εἰς τὸν Σουλτάνον, ἔκρινε πρόσφερον τὴν στιγμήν διὰ νὰ βάλῃ τὸ σχέδιόν του εἰς ἐνέργειαν.

— Πατέ, ἐπιθύρουν, δὲν ὄχι ξαναθῶ τέτοια εὐκαιρία.

Ἐβγαλεν ἀμέσως ἀπὸ τὴν σπέην του τὴν ἀναφροσύνην, τὴν ὅποιαν διὰ τρίτην φορὰν εἶχεν ἀντιγράψῃ, καὶ εἶπεν εἰς τὸν Λουλού τρέμων :

— Προσοχὴ! ἦλθε ἡ ὥρα!

Κατόπιν ἔβασεν εἰς κίνησιν τὸ ὄργανόν του καὶ ἐξέβησεν εἰς τὴν αὐτὴν ὀυελίαν μουσικῆς, ἣ ὅποια διέκοψεν ἀμέσως τὰ γέλια τοῦ Σουλτάνου καὶ τῶν φίλων του καὶ τοὺς ἔλαμε νὰ σπῆσιν τὰ κεφάλια μὲ ἀπορίαν.

— Τ' εἶν' αὐτό; ἐφαίνετο ἐρωτῶν ὁ Σουλτάνος, σύνοφρος, θυμωμένος.

Ὁ ἐπιμελητὴς ὤρμησε πρὸς τὸ ἐργαστήριον, ἐκ τοῦ ὅπου ἐξέγενετο ἡ ἀπρόοπτος μουσική· ἀλλὰ τὴν στιγμήν ποὺ ἤτοιμαζέτο νὰ εἰσελθῇ, ἡ ὥρα ἐδιαπλατῶθη καὶ παρυσίασθη ὁ Τζούλης, μὲ τὴν ἀναφροσύνην εἰς τὸ χέρι, προχωρῶν πρὸς τὸν Σουλτάνον.

Ἐ, δὲν ἐπροχώρησε καὶ πολὺ. Δύο μαῦροι φρουροί, ἀγνωστοὶ πῶθεν ἐξεληθόντες, συνέλαβον ἀμέσως τὸν νεαρὸν Παρισίνον, ἐνῶ ὁ Σουλτάνος ἀπεμακρόνετο, ἀφού εἶπεν ὀλίγας λέξεις εἰς τὸν ἐπιμελητὴν του.

Ὁ Λουλού ἐπερίμενε μὲ ἀγωνίαν νὰ ἰδῇ τί θὰ συνέβαινε. Βεβαίως ὅτι ἦτο κάτι σοβαρὸν· διότι ὅλα τὰ παράθυρα καὶ ὅλαι αἱ θύραι, ποὺ ἐβλέπων εἰς τὴν

«Ὁ Λουλού εἶδε τὸν μαῦρον νὰ βάλῃ τὴν ραβδί του...» (Σελ. 298, α· β')

πλατείαν του τένις, εστολίζοντο με θαυ-

τάς. Υπάρταί, υπάλληλοι, εργάται των ά-

νακτόρων, εφάνιντο περιμένοντες κάποιον

θέμα διασκεδαστικόν.

Συγχρόνως έσπεραν κ' έσχησαν εις το

μάσον της αλλής εν μηχανήμα, εν είδος

πλαστίου από τέσσαρα ξύλα χονδρά, με ί-

μάντας εις τας τέσσαρας γωνίας.

Ο Λουλού, άν και χωρίς να γνωρίζη

εις τι θα εχρησίμευεν, ήμα τό είδεν, ά-

νάτριχισας.

Μετ' άλλων οι μαύροι, οι οποιοι έ-

κράτουν τον Τζούλην, τον έσπεραν προς

αυτό το μηχανήμα.

Ο Λουλού έστρεψεν εκεί, ο δε Τζού-

λης, ένω τον έβλεπαν και έδειξαν με τους

ιμάντας τα χέρια του και τα πόδια του

έπί του ορθίου πλαστίου, ήμπίρετε να πη

εις τον μικρόν του φί-

λον:

— Πάλι άποτυχία!

Μ' αυτή τη φορά την

έπαθα για καλά... Κ'

«Αχ, Τζούλη, νάξεραι πόσο φοβήθηκα!...» (Σελ. 298, στ. 6')

οποιοι διηρθύνοντο προς τον Τζούλην,

κρατούντες δύο χονδρά ραβδία, καταλή-

γοντά εις δερμάτινα λωρία.

— Δύσε το δωρό σοι 'ε αυτούς, τώ

είπε' αλλά πρόσθε να μη σε ιδή ο 'Επι-

μαλητής.

Ο Λουλού ήκολούθησε τους μαύρους

και, επισπεληθείς μιξς στιγμής, κατα την

οποιαν ο Χαζ'ιμπ εκύτταζε τον Τζούλην,

έχωσε την χρυσήν αλυσίδα εις το χέρι έ-

νος των δημίων. (*)

Ο μαύρος την έπηρε, την έξύγισε, την

έπέρασαν εις το χέρι του συντρόφου του

και είπε σιγα-σιγα εις τον Λουλού άλλιας

λέξεις μαροκινάς. Ο μικρός δεν τας έν-

ησε βέβαια, από το μειδίαμα όμως του

ανθρώπου συνεπέρασαν, ότι θα έπιασε τό-

πον το δωρόν του.

Και άμέσως ήρχισεν η τιμωρία.

Ο Λουλού είδε τον

μαύρον να ύψωνη το

ραβδί του και ήκουσεν

ένα ξηρόν κρότον, ο ο-

πιστεύω έμιας ότι δεν εφάνηκα πολύ, ε ;

— Ά, όχι, ήσουν θαυμάσιος!

— Τότε καλά.

Είσηλθεν εις το δωμάτιον, όπου ο Τζού-

λης έπεσεν εξηλεκτημένος εις το κρεββάτι

του, ένω ο Λουλού έπήγε να φέρη κρύον

νερόν δια να πλύη τας πληγάς του.

Όταν ο μικρός επανήλθεν, ο φίλος του

τώ είπε :

— Πώς την έπαθα κι' αυτή τη φορά!

και όμως ο διαβολο-Σουλτάνος αυτός έ-

φάνητο τόσο ευδιάθετος. Ένόμισα πως

θα είχα έρεξε νάκουρη και λίγο ματαίος.

Την στιγμήν εκείνην ήνοιξεν η θύρα

και εισήλθεν ο Ζερμαίν. Επροχώρησε

προς το κρεββάτι και ήρώτησεν υποκλι-

νόμενος :

— Ο κύριος είνε καλλίτερος ;... Ο

κύριος ένωμε πάλι άνηστία, γαιρω όμως

πολύ πού βλέπω...

— Σιωπή! τον διέκοψεν ο Τζούλης:

κάμε μου τη χάρι να μ' άρισως ήσυχ.

Ο Ζερμαίν δεν εφάνη θυμωμένος δια

ΕΡΒΕΛΙΝ ΚΑΤΑ ΠΛΟΚ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια' Ιδε ασλ. 295)

— 'Ε! ε!... είνε κανέναις εκεί μέσα ;

Καμμία απάντησις. Σιωπή άκρα.

Η τρούπα ήτο στενή, ώστε δεν έχω-

ρούσε να παρσάη άνθρωπος. Να την με-

γαλώσωον περισσότερον έσοδούτο, διότι

ήμπορούσε να καταρρεύση όλος ο τοίχος

και να ταρσούν ζωντανοί κάτω από της

πέτρας.

Ο Δουβάλ ήτον απηλετισμένος. Τόση

φοβάρ έργασία χαμένη, τόσοσ κόπος δια

να σωθη μόνον ένας σκύλος ;... Ο 'Ερ-

βελίν δεν ήτο βέβαια εκεί-μέσα. Δεν ει-

χον τώρα να κλάμουν άλλο, παρα νάλαι-

δούν. Κ' έδοκίμασαν να βάλουν τον Δρά-

κον εις το καλάθι.

Άλλα ο Δράκος δεν ήθελε με κανένα

τρόπον. Και όταν ένας εργάτης έλαμε να

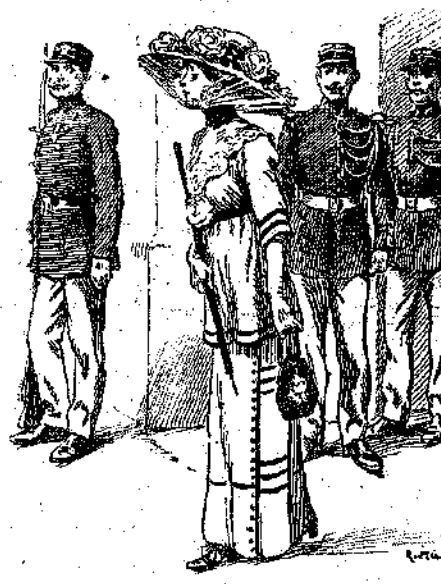
τον απρώξη, ο μολοσός έδειξε τα δόντια.

Επειτα έσηκώθη όρθιος, έστήριξε τα

έμπροσθινά του πόδια εις το χείλος της

τρούπας, έχωσε το κεφάλι του κ' έσαύρισε

κλαυθμηρώς.

«Τί όρατο και κομψή κορίτσι!...»

Ο Δουβάλ, γεμάτος αγωνίαν, έστήριξε

το αυτί επάνω εις την καρδίαν του φίλου

του και άσπικε κραυγήν χαρής :

— Ζή ! Ζή ακόμα !...

Με μωρίας προφυλάξεις, τον ανέβασαν.

Το καλάθι ανάυδοκατέθη πολλάκις, φέρον

εις το φως της ημέρας από ένα άνθρωπον

κάθε φοράν. Τελευταίοι ανέβησαν ο Δυ-

βάλ και ο καλός Δράκος.

Το βράδυ, εις την Αστυνομίαν, όλοι

ήσαν χαρούμενοι. Ο κ. Λαρός είχε λάβη,

από το Δημοτικόν Νοσοκομείον, το δελ-

τίον της υγείας του 'Ερβελίν, το όποιον

έλεγε :

«Ο άστυφύλαξ 'Ερβελίν συνήλθεν από

την λιποθυμίαν του. Η κατάσταση του

σχετικώς καλή. Μεγάλη μόνον αδυναμία.

Μετα νοσηλείαν ενός μηνός, θα είνε έντε-

λώς καλά.

«Σημειώσις. — Ο 'Ερβελίν παρακα-

λεί τον κ. Διευθυντήν της Αστυ-

νομίας να διατάξη την αύστηράν

φρουρήν της εισόδου του σπηλαίου».

Ψάθη λοιπόν και αυτήν την φο-

αν, ανέλαμβανε τα καθήκοντά του, ο κ.

Κράμπ τώ άνήγγειλεν, ότι είκοσι δύο κα-

κούργοι εκ της διαβολικής συμμορίας, εύ-

ρισκοντο εις τας χείρας της δικαιοσύνης.

Ελειπαν όμως οι επιφοβώτεροι. Εξαφνα

ο Λαίλαψ, ο Γατομούτης και ο αρχηγός

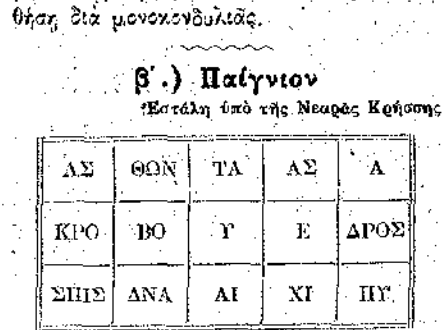
των Πλόκ εξηκολούθουν ελεύθεροι τών

δραγαθήματά των.

(Επεται συνέχεια)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

α.) Πρόβλημα

Ίδου ένένα κύκλοι. Ζητείται να σδυ-

σθούν όλοι δια πέντε ευθείων γραμμών,

συνεχών. Το σδύσιμον θαρχίση, από τον

μεσαίον μαύρον κύκλον και θα εξακολου-

θησθ, δια μονοκονδυλιώς.

β.) Παίγνιον

Εσάλλη υπό της Νεαρής Κεήσης

Table with 5 columns and 3 rows of Greek letters.

Να συναρμολογηθούν αι συλλαβαί αυ-

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Πώς το μήθημα της γεωμετρίας. Ο Καθηγητής. ... Η αυθαί ΑΒ εινε κάθετος επί την ΓΔ. διότι η γωνία αυτών εινε ορθή. (Σύμφωνα απόδεικτο Γεωμετρίας). — Τη Έσρα πρό όλοιου. Γεωργίου. Ο Γεωργίου, του όποιου κατ'είχε παρά τ'αυτή: — Η Οσία κάθεται, διότι δέν εινε ορθή... Έστίαση υπό του Αθανασιου Διάκου

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,"

Αθήναι, 38 οδός Εδριαιδου την 25 Αύγουστου 1914.

ΚΑΙ άλλο κρούσμα λογοκλοπίας. Μου το καταγγέλλει ο Θέμος Βουαβίου: Το ποίημα «Στην Πατριδα», που δημοσιεύθη εις την Σ. Σ. Σ. με την υπογραφήν «Απόγονος του Ναυαρχιστου» εινε αντιγραφή ενός ποιήματος του κ. Σπ. Μαρτσουκα. (Και αντιγραφή κατά λέξιν, διότι μερικά διαφορά που παρατηρούναται, εινε από τας ερωθώσεως που του έκαμα εγώ). Μά δέν είπαμε, παιδιά μου, τότε, ποτέ, ότι δέν έπιτρούναται να μου στέλλετε ζένα έργα εις ιδικά σας; Τι ευχή Θεού, να μήν καταλάβετε άκομη, ότι αυτό εινε άπάτη και κλοπή! Να μή το ξανακάμη κανείς σας; ούτε μεγάλος, ούτε μικρός. Εγώ, βλέπετε, δέν είμαι υποχρεωμένη να ζωώω άπό τ'όλα τα ποιήματα όλων των ποιητών. Ποιος λοιπόν ρεζίλιόεται; Έκείνος που αντιγράφει.

Είδα Ονειροπόλο της Δόξης. ότι, διά να έγχε σπύτι κοντά εις τον στρατόνα, κάμνεις και συ την ζωή του στρατιώτου... στα όνειρά σου. Έξουνης με την διάνου, παρακαλούσεις τους στρατιώτας εις τα γυμνάσια, τρώγεις την όραν του σουςτιλου και επιστρέφεις στο σπίτι με την «θοόδωρα». "Ε. ότι έλλη κατόρας που θα κάμνης αυτήν την ζωήν και σε' άλλ'ότινα! Και χάρω πολύ που σου κρέσει τόσο να το συλλογίζου και να προσεγγίζουσαι.

Νσε Βουλγαρονόμο, διότι ο αδελφός σου δέν σου άδει να διαβάσης το φυλλάδιόν μου, αλλά σε αναγκάζει να του το πλόνεις κρυφά... Μήπως το τσαλακύνεις, το μωνόμορφονεις, το χαλάς; Α, αυτό θα εινε! Άλλοιότινα ο αδελφός σου, που εινε καλός και σε αγαπά, δέν θα ειχε κανένα λόγον να σου το αρνήται. Πώς του λοιπόν, ότι θα το προσέγγης άνν τα μάτια σου, και να ιδής πως θα σου το δίδη.

Δαρδάνω τακτικά ότι μου στέλλεις. Κρίστων τον Καλιμύδ. Αλλ' αυτόν τον καιρόν έφυγε να μήν έγω γόρον νακπνήσω εκτενώς εις τα γράμματά σου και να μη κληρωθή τίποτε δικό σου, δια να δημοσιευθή. Σύμπτωσης λοιπόν και τίποτε άλλο. Δηλαδή καρμια «παρεβήγησις». Έξακολουθεί και έλπει.

Τα όσα άπαντώ και εις σε. Θαυματοποιεί του Στόλου. Μη μου παραπονήσε! Είνε δυνατών να δημοσιευθω κενήνα Παιδικά Πνεύματα και Παίγματα που λαμβάνω και' εβδομάδα, δι' αυτό αφίνω πάντοτε τον αληθινά να έλλέγη.

Σε συγγραφέρα εργαζόμεις, Κρηματική Αιτή, που ήλθε «πρώτη μεταξύ των άριστοτέρων» και είμαι ιδιαίτερος υπερήφανη που μου το αναγγέλλεις «όχι μόνον με χαρά, αλλά και με ευγνωμοσύνη, διότι απθάνεται ότι εις την έπιτυχίαν αυτήν έγει και η Διαπλάσις την συμβολήν της». Εύχαρη τας ίδιαις προόδους εις τα Ελληνικά και εις το μονόότινον.

Έλλην Όπλίτα, προς το κερών, βλέπεις, η Σάλλ; Συναργισίας κατηγορήθη, έχουν δέ μαζευθή τόσο πολλά κομμάτια, ώστε δέν εινε άνάγκη να μου στέλλετε πριν ιδής να ξαναγίση. Απιδράσεις λοιπόν να γίνης ορθοτοότος; Άρατα ασχολία. Γράφε μου πότες όρνιθες έχεις και που έκαμας το κοττίτσι σου.

«Ω, έξής τελειώνω σήμερα, το έμμορφον μου, που ο Αδωνιδάος: "Σούγραφα πολλά, έ; Τώρα έτσι πρέπει: έμεις πολλά και σύ λίγα." —Και όμως, βλέπετε, οίκονομώ και μιλάδου στήλας δι' Αλληλογραφίαν. Εινε αρκετή, για να μη ξεγυμνάσαστε.

Όχι, όχι. Μπουμπούλινα, αυτή τη φορά δέν θα σου πώ, ότι δέν υπάρχει γόρος: Έφυγε να έπάσχη, λοιπόν, η κ. Φαίδων σ' εύχαριστεί δι' όσα γράφεις και σε πληροφορούς, ότι τα χαρακτηριστικά του εινε δόξασκα και έννεα ετών, έχουν δέ και φευδόνυμα.

Συμμορφόμενος με τας περιστάσεις, και δια να ρ' ευκολύνη, ο ευγενής φίλος μου Κομπ. Σόρος μου έστειλεν από τώρα την τυνδρουλήν του 1915. Όσοι έμμορουν, δέν θα έκαμαν άσχημα άν τον έμμορουν.

Άραίος επιστολάς μου έστειλεν αυτήν την εβδομάδα και οι έξής: Σανθή Νεοάιδα, Ηρώς του 1913, Έλληνοκόν Γεωδής, Στενά της Κασόνας και Ξεδίον της Μάξης.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: Νύμφη του Νέλλου, κ. (Μ. Μ.) Παροδόμος, ά. (171) Καρδια Έλληνοκόν, κ. (6, Κ.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρά Μυστικά έπιδομουών γ' άνταλλάξου: η Σανθή Νεοάιδα (0) με Ηρώου του 1913, Έγώ ειμ' Έγώ, Μη μου άσται.

Η Διαπλάσις άσπάζεται τους φίλους της!

Γενναίωμον Στρατηλάτη σου έστειλα το κάλυμμα! Αστόρα της Έλευθερίας (άν ητο μόνον ο κίνουης της ελλείφους γάσου, και' άλλ' εινε, βλέπετε, και η έλατισσις των εισπράξων) Αστόρα Γας! (που να το καταγορήσει το Κρηματογραφικόν; διάβασε τον Όδηγον να ιδής τι λέγει δια τας Απρίσεις!) Κυνάμνον (έστειλα' άς έλπίσω ότι θα ξανάλθης και ότι τότε δέν θα εινε τόσο ζεστό!) Φάσκα (δέν εινε λογικά σκληρόν να του' πώ τέτοιο πράγμα; μή του άπαντήσης και τελειώνης εν τούτοις νομίζου, ότι η ευγένεια θάπαιτοότος να του γράψης δύο λόγια και να του πής με τρόπο αυτό που σέπταιται!) Έλλοκ Άγρον (για βέβαια ότι σε τέτοιαις περιστάσεις δέν άπαράσκα μιαν έκαρτετική έκδοσιν νομίζεις δέ ότι καλύπτονται τα έξοια άν το άγοράσουν τριακάτοι; μάθε ότι, και γλιότι ίσως δέν άρκούν!) Άγγελικόν Ι. Π. (εύχαριστώ πάρα πολύ για τα καλά λόγια και έλπίζω ότι θα λέγης τα ίδια' ε' όλα τα παιδιά που ε' άκούου!) Σ. Μικρο (έστειλα!) Απόγονος του Χατζηρολιου. Αδασαμένο Ναυόκουλο κτλ. κτλ.

Είς όσας επιστολάς έλαβα μετά την 25ην Αύγουστου, θαπαντήσω εις το προσεγί.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 146ος Διαγωνισμός Λύσεων Αύγουστου-Νοεμβρίου

Αι λύσεις δεκται μέχρι της 2ας Νοεμβρίου

415. Δεξίγριφος

Συμμορουν με του προσόπου Μέλος ότα, συνωνόνις Και σαλατικόν όρατον Απρόσπιτος φανερώνεις.

Έστίαση υπό της Αιγλης του Έλλητισμού

416. Μεταγραμματισμός

Απείρονον άν μείνη. Είν' όγονον γλιότι Έν' όραμα του άν άλλότι, Ηόλις Έλληνοκόν.

Έστίαση υπό της Τριμυίας

417. Στοιχειοτονόγριφος

Έμμορβώ τας διαβάσεις 'Αν άλλότι τονισρόν Μετ' αποκαταλιών. Έπιπλώ της θαλάσσης.

Έστίαση υπό Ν. Σ. Κουτσουβέλιου

418. Γωνία

+ * * * * * = Ίσθμός της Αμερικής. * + * * * * = Έλλητιφης άνέμου. * * + * * * * = Στρατιγός άρχαίος. * * * * * = Ποταμός της Ιταλίας. * * + * * * * = Χώρα της Ελλάδος. * * * * * = Ποταμός της Γαλλίας. + * * * * * = Νήσος του Αίγαιου.

Οι σκυροί ποταμοί της Ελλάδος.

Έστίαση υπό Δ. Π. Βουροπούλου

419-423. Μαικόν Γράμμα

Τη αντολλαγή ενός γράμματος, έκάτης των κατωθε λέξων, δι' ενός άλλου, πάντοτε του αυτού, να σχηματισθών, μετά η άνευ αναγκαρισμοτίσμου, άλλαί τόσαι λέξεις:

Σιών, άρχή, όδός, Πόθος, Έδωμ.

Έστίαση υπό του Αδασμένου Εηνού

424. Έλλιποσύμφανον

η - ωα - ααωα - * - αηη - ει

Έστίαση υπό της Αίματοβοθέκου Κέτρου

425. Γείφος

μα μα μα ΤΜ ΤΜ ΤΜ
Ο Τέφ τυχ' μα ΤΜ Α' ΤΜ ΤροΝ
μα μα ΤΜ ΤΜ ΤΜ
μα ωω ΤΜ ΤΜ ΤΜ

Έστίαση υπό της Έλλιποδόρου Κυνολόκου

ΜΙΚΡΑ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Α' — 101]

Άγροαι. Αδασμένο Ρήνη, αντιπροσωπίαν Σουλόλου Κρήτης.

ΣΑΝΘΗ ΝΕΡΑ ΓΔΑ

[Α' — 102]

Ράχη Γαρόδη, τι γίνουσαι; Άδσεις δέν έλαδον. Έγώ θα σου στέλω. Άγαμ. Ν. Αίτιροβός.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 36ου ΦΥΛΛΟΥ

(Ίδε την λύσιν εις την σελ. 295)

ΑΘΗΝΩΝ: Ασω. Α. Χαρομοότης, Διον. Α. Καροαθανάσης, Θ. Ν. Φραγκός, Β. Α. Περίδης, Δ. Ό. Καροάσης, Γ. Α. Κοκώνης, Γ. Β. Πετρανάσης, Ό. Ν. Καλλιόκος, Ειρήνη Καλλιόκου. Κωσταν. Καλλιόκος. ΑΙΓΙΝΗΣ: Μικρός Παναγιής. ΑΡΓΟΥΣ: Μον. Καλ. Οίκονομου. ΒΟΛΟΥ: Α. Κ. Αικαροδοκούλου. ΓΥΘΙΟΥ: Γ. Δ. Γκίτος. ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Ζακυνθό Λεγάι, Διον. Γαροβέλης.

ΘΗΒΩΝ: Κ. Σ. Κατζητιάννου. ΚΑΛΑΜΩΝ: Νέος Βουλαροκότος. ΚΟΝΣΤΗΠΟΛΕΩΣ: Αιδυμοίος, Νύμφη του Αρομοί. ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Σουλ. Ι. Δούβλης, Εύ. Κ. Αστεράλης. ΝΕΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ: Ναταλία Π. Τσοφ. ΠΑΤΡΩΝ: Μικρός Εύελπις, Πατρινο Ναυόκουλο. ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ν. Γ. Παπαδάσης, Α. Γ. Βαρολάς, Θ. Γ. Βαρολάς, Κ. Γ. Νικολοπούλος. ΣΥΡΟΥ: Ι. Ν. Μωραότης, Ν. Ι. Βάτης. ΤΡΙΚΚΙΑΩΝ: Αδ. Ι. Αναγνώστιαδης. ΧΑΛΚΙΔΕΩΣ: Γενναίωρος Στρατηλάτης, Εύ. έγγ. Θ. Βαρούτης. Παν. Β. Τσαλάδος, Δουμία Σ. Μωρογιάννη.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τών εβδόνων δόθων την λύσιν τα όνόματα έπέδωσαν εις την Κληρωσία και έκαταόθην οι έξής δύο: ΑΟΥΚΙΑ Ε. ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ έν Χακίδι και ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΓΑΒΡΙΕΛΗΣ έν Ζακυνθό, οι όκοιτο ευναγέσασαν δια τρεις από της Σεπτεμβρίου.